

minister har faaet de andre Penge, det er det Spørgsmaal, hvormed der efter min Mening herfor den største Blindhed og Viltsfarelse. Istedet for, at der fra det ærede Udvalgs Side burde være forelagt en motiveret og af Aktstykker ledsaget Betænkning om, hvorledes Forholdet er mellem Krigsministeren, Indenrigsministeren og Kjøbenhavnss Havnvesen med Hensyn til alle disse Anliggender, saa staaer det ene Udvalgsmedlem op efter det andet, og den One siger Et, den Anden et Andet. Et æret Medlem siger, at Havnen er en Statshavn, et andet Medlem siger, at den er en Kommunehavn, det ærede Medlem for Præstø Amt's Iste Valgkreds (Scavenius) siger, at Forstrandsgrunden er Krigsministerens, og den høitærede Krigsminister siger, at det er Indenrigsministerens. Hvorledes skulle vi nu finde Nebe i hele dette Virvar? Under disse Omstændigheder vilde det Naturlige være, at man atter viste Sagen tilbage til Udvalget, for at man kunde faae saadanne Oplysninger, som kunde sætte os istand til at stemme enten for eller imod, men jeg skal indrømme, at det vilde være stor Staahet for Jngenting, da det jo dog er givet, at Fortet er der eller skal være der, saa det er ikke værd at have al den Uleilighed for den Sags Skyld. Det kunde imidlertid være interessant i andre Henseender at faae at vide, hvem der eier Forstrandsretten, om det er Krigsministeren, som har Ret til at skyde derover, eller om det er Indenrigsministeren, der har Forstrandsretten. Jeg har efter de saa Oplysninger, jeg har kunnet faae, dannet mig den Mening om Sagen, at Krigsministeren har en Slags Servitut over dette Vandareal, om jeg saa maa kalde det, nemlig Ret til at have en Skydelinie der. (Krigsministeren: Kun over Kysten.) Jo, ogsaa over Forstranden. (Udbrydelse af Krigsministeren.) Man kan da ikke indskrænke sig til at skyde ud over Kysten, Ruglerne maa gaa ud over Vandet. (Krigsministeren: Det er en Servitut med Hensyn til Bebyggelsen.) Man har havt en lignende Servitut med Hensyn til Terrainet indenfor Demarkationslinien, og den blev gjort i Penge af Staten, vigtigst paa en efter min Mening meget vigtig Maade, men denne Skyderet maa altsaa dog have en Pengeværdi. Det ser jeg imidlertid bort fra, thi Hovedværdien i denne Forstrandsret ligger i Inddæmningsretten, og Inddæmningsretten ligger utvivlsomt hos Staten, altsaa hos Indenrigsministeren. Naar altsaa Indenrigsministeren har benyttet sin Ret til at meddele Inddæmningskoncession, i dette Tilfælde til Havnraadet, og til at faae et Vederlag derfor, idet nemlig Havnvesenet skal bygge et Fort for Krigsministeriet, er det jo i dette Tilfælde Indenrigsministeren, der skænker sin Kollega Krigsministeren dette Fort og ikke os. Om Indenrigsministeren har Lov til at gjøre denne Present eller ikke, er et Spørgsmaal, der kræver en længere og dybere-

gaaende Undersøgelse, end jeg i dette Dieblit vil kunne anstille. Jeg skal simpelthen holde mig til det ærede Medlem for Randens (M. P. Jensen), der siger, at det ikke er konstitutionelt, og skal derfor tillade mig at stemme imod denne Bevilling.

Svuid: Det har glædet mig at høre udtalt en Anerkjendelse af det Hensigtsmæssige og Berettigede i, at Staten opfører den omtalte Fiskehal ved Esbjerg. Den ærede Ordfører udtalte paa Finantsudvalgets Begne, at Udvalget stillede sig velvilligt overfor et eventuelt Forslag i den Retning paa den kommende Finantslov, og den ærede Minister udtalte, at han vilde tage Sagen under Overveielse og sandsynligvis bringe et Forslag i denne Retning frem paa den kommende Finantslov. Dermed ere Forslagsstillerne fuldt tilfredsstillede, dermed er Formaalet naaet. Vi anerkjende ogsaa, at det vil være heldigt, at den ærede Minister faar Leilighed til at undersøge Sagen, inden den kommer til endelig Afgjørelse i Thinget. Den Bemærkning maa jeg imidlertid tillade mig at vedføje, at naar den ærede Minister udtalte, at der var Rimelighed i, at Fiskerne selv opførte et saadant lille Skur, maa dette bero paa en Forglemmelse eller en Misforstaaelse fra den ærede Ministers Side. I samfulde 2 Aar have de nemlig ansøgt om at faae Tilladelse til selv at opføre et saadant Skur, men der er ikke givet dem noget Svar. Om nu muligvis Havnbestyrelsen ved Esbjerg er en saadan Nuse, hvor den Art Andragender gaa ind, men ikke komme ud igjen, under alle Omstændigheder ikke gaa videre til det vedkommende Ministerium, er en Sag, som jeg ikke skal komme ind paa eller tør sige noget Bestemt om. Men hvad selve Sagen angaar, tror jeg not, at det ærede Thing maa indrømme mig, at det ikke vilde være heldigt, om man fik mange private Bygninger af den Art nebe ved Havnen. Naar nu den ærede Minister sluttede med at opfordre Thinget til at forkaste Forslaget, skal jeg sige, at jeg dog ikke ser nogen Nødvendighed for at gaa saa strengt tilværks. Jeg vil skaae Forslaget, Forslagsstillerne og Thinget for en saadan Fremgangsmaade ved at tage Forslaget tilbage.

Formanden (Kraabe): Det udenfor Udvalgets Endringsforslagsliste stillede Endringsforslag er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Winther: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil tillade mig i Anledning af Udtalelsen fra den ærede Minister om de Forslag, der angaa Godtgjørelsen til Østersforpagterne. Den ærede Minister mindebe om, at ved en Kontrakt var der altid to Parter, men da jeg hørte, at han